Landes-Regierungs-Blatt

für das

Krakauer Verwaltungsgebiet.

Jahrgang 1858.

Erste Abtheilung.

XXXVII. Stück.

Ausgegeben und versendet am 15. Oktober 1858.

DZIENNIK RZĄDU KRAJOWEGO

dla

Okręgu Administracyjnego Krakowskiego.

Rok 1858.

Oddział pierwszy.

Zeszyt XXXVII.

Wydany i rozesłany dnia 15. Października 1858.

149.

Circular-Verordnung des Armee-Ober-Commando vom 18. September 1858,

mit einer Erläuterung des §. 187 des Militär-Strafgesetzbuches (Reichs-Gesetz-Blatt vom Jahre 1855, Nr. 19 *) bezüglich des Verbrechens der Desertion für die Militärgränze.

Siehe Reichs-Gesetz-Blatt, XXXIX Stück, Nr. 149, ausgegeben am 25. September 1858.

150.

Verordnung der Ministerien des Innern, der Finanzen und der Justiz vom 10. September 1858,

(Reichs-Gesetz-Blatt, XXXIX Stück, Nr. 150, ausgegeben am 25. September 1858),

betreffend die Gebarung mit den, auf die Unterthanen einer vormaligen Grundherrschaft oder in anderer Weise, mit dem Beisatze „pro rusticali" cumulativ ausgefertigten Kriegspräftations und Zwangsanlehens-Obligationen.

Um diejenigen Kriegspräftations- und Zwangsanlehens-Obligationen, welche auf die Unterthanen einer vormaligen Grundherrschaft oder in anderer Weise cumulativ mit dem Beisatze „pro rusticali" ausgefertiget worden sind, und zu Folge Allerhöchster Entschließung vom 21. November 1826 nicht Bezirken oder Gemeinden als solchen, sondern den ursprünglichen Präftanten eines Bezirksherrschafts- oder Gemeindecomplexes angehören, für die Eigenthümer verfügbar zu machen und die bezüglichen Interessen den Betheiligten zuzuwenden, hat sich das Ministerium des Innern mit den Ministerien der Finanzen und der Justiz über folgende Bestimmungen geeiniget:

1. Die Bezirksbehörde, in deren Gebiete die ehemalige Bezirks- oder Herrschaftsverwaltung ihren Sitz hatte, hat im Einvernehmen mit den Bezirksämtern, denen noch andere, außer ihrem Bezirke gelegene, dabei betheiligte Gemeinden unterstehen, die Erhebung zu pflegen, welchen Gemeindecomplexen derlei Obligationen angehören und über Anhörung der Vorstände derselben und der vorzüglichsten Privattheilnehmer, die, jeder Contributionsgemeinde und jedem ihrer ursprünglichen Präftanten und dessen Rechtsnachfolger gehörigen Antheile an der gemeinschaftlichen Obligation zu bestimmen und hierüber den betreffenden Gemeinden und auf Verlangen den Privattheilnehmern für ihr Betreffniß ämtliche Ausweise zu erfolgen.

2. Den Maßstab zu dieser Auftheilung bildet der ursprüngliche Beitrag jedes Theilnehmers zur betreffenden Leistung, welcher aus den alten Contributions- und Zinsvertheilungs-Prospecten zu entnehmen ist.

---

*) Landes-Regierungs-Blatt für das Krakauer Verwaltungsgebiet, Jahrgang 1855, Erste Abtheilung, X. Stück, Nr. 33, Seite 134.

149.
Okólnik Nadkomendy Wojskowéj z dnia 8. Września 1858,

objaśniający §. 187 wojskowéj księgi karnéj (Dziennik Praw Państwa z roku 1855, Nr. 19 *) względem zbrodni dezercyi — dla Pogranicza Wojskowego.

Obacz Dziennik Praw Państwa, Część XXXIX, N. 149, wydaną d. 25. Września 1858.

150.
Rozporządzenie Ministerstw Spraw Wewnętrznych, Skarbu i Sprawiedliwości z dnia 10. Września 1858,

(Dziennik Praw Państwa, Część XXXIX, Nr. 150, wydana dnia 25. Września 1858),

dotyczące zarządzenia obligacyjami prestacyj wojennych i pożyczki przymusowéj, kumulacyjnie wystawionemi na poddanych byłego dominium lub w inny sposób, z dodatkiem „*pro rusticali.*"

By obligacyjami prestacyj wojennych i pożyczki przymusowéj, kumulacyjnie wystawionemi na poddanych byłego dominium lub w inny sposób z dodatkiem „*pro rusticali*", a należącemi się w skutek Najwyższego Postanowienia z dnia 21. Listopada 1826 r. nie powiatom lub gminom jako takowym, lecz pierwotnym prestantom kompleksu dominialnego powiatowego lub gminnego, właściciele rozrządzać mogli, oraz by dotyczące prowizyje interesowanym przyznane były, zgodziły się Ministerstwo Spraw Wewnętrznych tudzież Skarbu i Sprawiedliwości na Postanowienia następujące:

1. Władza powiatowa, w któréj okręgu siedzibę miała dawniejsza administracyja powiatowa lub dominijalna, dochodzić ma w porozumieniu z urzędami powiatowemi, którym inne jeszcze, zewnątrz ich powiatu położone, przytém interesowane gminy podlegają, którym kompleksom gminnym obligacyje takowe należą, i za wysłuchaniem ich przełożonych jako téż najgłówniejszych ucząstników prywatnych, należącéj się każdéj gminie kontrybucyjnéj i każdemu jéj pierwotnemu prestantowi, tudzież prawnym następcom jego udział w spólnéj obligacyi oznaczyć i w téj mierze dotyczącym gminom, niemniéj na żądanie uczestnikom prywatnym wydać wykazy urzędowe.

2. Wymiarem tego podziału będzie pierwotne przyczynienie się każdego uczęstnika do prestacyi dotyczącéj, wykazujące się z dawnych prospektów kontrybucyi i rozdzielenia prowizyj.

---

*) Dziennik Rządu Krajowego dla Okręgu Administracyjnego Krakowskiego, Rok 1855, Oddział pierwszy, Część X, Nr. 33, Stronica 134.

3. Sollte der einzelne ursprüngliche Beitrag zu der Gesammtprästation nicht mehr ermittelt werden können, so hat die Bestimmung der Antheile der einzelnen Contributionscomplexe im Wege des gegenseitigen Uebereinkommens und in Ermanglung dessen der instanzenmäßigen politischen Entscheidung zu erfolgen.

4. Ueber Anfertigung der Antheilsprospecte für die einzelnen Contributionsgemeinden, in welchen die ursprünglichen Prästanten und deren bekannte Rechtsnachfolger, als welche jedoch ohne besonderen Erwerbstitel die gegenwärtigen Gutsbesitzer nicht angesehen werden können, aufzuführen sind, hat das Bezirksamt durch Edict die Privattheilnehmer von der ämtlichen Auflage des Vertheilungsausweises mit dem Beisatze zu verständigen, das innerhalb des Termines von 45 Tagen allfällige Beschwerden und Antheilsansprüche bei dem Bezirksamte, unter Beibringung der Beweise des ursprünglichen Beitrages oder der Rechtsnachfolge in den Antheil eines Prästanten um so gewisser anzubringen sind, als widrigenfalls die Vertheilung der Capitals- und Zinsbeträge nach dem ämtlichen Ausweise erfolgen würde.

Nur für den Fall, daß der Vertheilungsmaßstab zwischen einzelnen Privattheilhabern im Wege des Uebereinkommens bestimmt werden müßte, und einige dieser Theilhaber bekannt sind, kommt für die Unbekannten und Abwesenden ein gerichtlicher Curator zu bestellen.

5. Der Contributionsgemeinde liegt es ob, die einzelnen Capitals- und Zinsantheile an die im ämtlichen Ausweise aufgeführten ursprünglichen Prästanten und deren anerkannte Rechtsnachfolger unter eigener Verantwortung und Ueberwachung des Bezirksamtes auszubezahlen.

6. Die Capitals- und Interessenantheile, auf welche kein ursprünglicher Prästant, oder dessen Rechtsnachfolger einen Anspruch nachweiset, verfallen zu Folge Allerhöchster Entschließung vom 20. März 1857, nach Verlauf der Verjährungsfrist der Contributionsgemeinde als Zuwachs ihres Stammvermögens; diese hat dagegen die Verpflichtung, den einzelnen Theilhabern, deren unverjährte Ansprüche von den politischen Behörden nachträglich für statthaft anerkannt würden, die ihnen zugesprochenen Antheile zu erfolgen.

7. Das Bezirksamt hat dahin zu wirken, daß die gemeinschaftliche Obligation gegen bare Vergütung des börsemäßigen Werthes an den Staatsschulden-Tilgungsfond abgetreten werde.

8. Kann hiezu das Einverständniß nicht erzielt werden, so kommt zu vermitteln, daß eine der betheiligten Gemeinden von allen übrigen zum Interessenbezuge für die Gesammtobligation ermächtiget werde.

Die gemeinschaftliche Obligation selbst ist in Ermanglung einer anderweitigen Vereinbarung bei dem Steueramte des Bezirkes zu hinterlegen.

9. Beharren die Gemeinden, oder die, mit wenigstens 50 fl. betheiligten Privaten auf dem Verlangen der Auftheilung und Umschreibung der Obligation in Theilobligatio-

3. Gdyby pierwotne pojedyncze przyczynienie się do ogólnéj prestacyi nie mogło być już oznaczone, wówczas oznaczenie części pojedynczych kompleksów kontrybucyjnych nastąpić ma drogą obopólnéj ugody a i w braku téjże drogą instancyjnego rozstrzygnienia politycznego.

4. Po wygotowaniu prospektów podziałowych dla pojedynczych gmin kontrybucyjnych, w których wyszczególnieni być mają pierwotni prestanci i ich znajomi następcy prawni, za których jednak bez szczególnego tytułu nabycia nie mogą być uważani obecni posiadacze dóbr, zawiadomić winien urząd powiatowy edyktem uczęstników prywatnych o urzędowém rozłożeniu wykazu rozdziałowego z tym dodatkiem, iż w ciągu terminu dni 45 wytoczone być winny tém pewniéj zachodzące zażalenia i pretensyje podziałowe do urzędu powiatowego, przy załączeniu dowodów pierwotnego przyczynienia się lub prawnego następstwa w części prestanta, o ile że w razie przeciwnym rozdział kwot kapitałowych i prowizyjnych nastąpiłby wedle wykazu urzędowego.

Jedynie w tym przypadku, gdyby wymiar rozdziału między pojedynczemi uczęstnikami prywatnemi oznaczonym być musiał drogą ugody, a niektórzy z tych uczęstników są znajomi, ustanowionym być ma dla nieznajomych i nieobecnych kurator sądowy.

5. Obowiązkiem jest gminy kontrybucyjnéj wypłacić pojedyncze działy kapitałowe i prowizyjne wyszczególnionym w wykazie urzędowym pierwotnym prestantom i ich uznanym następcom prawnym pod własną odpowiedzialnością i kontrolą urzędu powiatowego.

6. Działy kapitałowe i prowizyjne, do których nie wykazuje prawa, ani który z prestantów pierwotnych, ani prawny następca onegoż, przepadają w skutek Najwyższego Postanowienia z dnia 20. Marca 1857 r. po upływie terminu przedawnienia na rzecz gminy kontrybucyjnéj jako przybytek jéj pierwotnego majątku; ta zaś obowiązaną jest wydać pojedynczym uczęstnikom działy przyznane, do którychby nie zadawnione prawa przez władze polityczne uznane były.

7. Urząd powiatowy ku temu działać powinien, ażeby spólna obligacyja odstąpioną była za wynagrodzeniem w gotówce wartości giełdowéj na rzecz funduszu umorzenia długów Państwa.

8. Gdyby porozumienie nie mogło być osiągnięte, postarać się należy, ażeby jedna z gmin interesowanych od wszystkich innych upoważnioną została do poboru prowizyj od całéj obligacyi.

Spólna obligacyja zaś w braku innego ułożenia się złożoną być winna w urzędzie poborczym powiatu.

9. Jeżeli gminy lub prywatni, przynajmniéj z summą 50 złtr. udział biorący, żądają koniecznie rozdziału i przepisania obligacyi na obligacyje częściowe, można

nen, so kann demselben willfahrt werden, in soferne die einzelnen Antheile den Betrag von 50 fl. erreichen.

Kleinere Theilbeträge sind zur börsemäßigen Einlösung dem Statsschulden-Tilgungsfonde abzutreten.

10. Zur Erwirkung der entsprechenden Anweisung, Auftheilung und Umschreibung in den, in den Absätzen 7, 8 und 9 bezeichneten Fällen hat sich das Bezirksamt, unter Vorlage der Acten, mittelst der Landesstelle an das k. k. Finanzministerium zu wenden und demselben die Gemeinde oder Partei zu bezeichnen, welche zur Empfangnahme gemeinschaftlicher Beträge berechtiget ist, damit gegen deren förmliche Quittung die Zahlung an sie geleistet werden könne.

Freiherr von **Bach** m. p. Freiherr von **Bruck** m. p. Graf **Nádasdy** m. p.

151.

Kaiserliche Verordnung vom 12. September 1858,

(Reichs-Gesetz-Blatt, XXXIX. Stück, Nr. 151, ausgegeben am 25. September 1858),

wirksam für alle Kronländer, mit Ausschluß der Militärgränze,

womit aus Anlaß der, am 1. November 1858 eintretenden österreichischen Landeswährung, die, durch das Gesetz vom 26. Jänner 1853 festgesetzten, Verwahrungsgebühren in österreichischer Währung bestimmt werden.

Nach Vernehmung Meiner Minister und nach Anhörung Meines Reichsrathes, finde Ich bezüglich der Entrichtung der, durch das Patent vom 26. Jänner 1853 (Nr. 18 des Reichs-Gesetz-Blattes *) festgesetzten Verwahrungsgebühren in österreichischer Landeswährung, Nachstehendes anzuordnen:

§. 1.

Ist die Gebühr nach dem Werthe des hinterlegten Gegenstandes und zugleich nach der Dauer der Verwahrung zu entrichten, so muß der Werth, wenn er nicht schon in österreichischer Währung ausdrücklich oder durch Beziehung angegeben, oder woferne nicht der ohnehin in österreichischer Währung angesetzte Courswerth maßgebend ist, vorläufig auf die österreichische Landeswährung umgerechnet werden.

Fehlt die Angabe der Währung, so ist in den, nach dem 31. October 1858 ausgestellten Urkunden des Inlandes die österreichische Währung zu vermuthen.

§. 2.

Die Gebühr nach dem Werthe des Gegenstandes und zugleich nach der Dauer der Verwahrung, beträgt von jedem Gulden des Werthes:

---

*) Landes-Regierungs-Blatt für das Kronland Galizien und Lodomerien, Jahrgang 1853, Erste Abtheilung, VII. Stück, Nr. 19, Seite 96.

temu żądaniu zadosyć uczynić, o ile pojedyncze działy dochodzą summy złtr. 50.

Pomniejsze kwoty działowe odstąpione być winny funduszowi umorzenia długów Państwa za wykupnem giełdowém.

10. Do pozyskania odpowiedniego przekazania, rozdziału i przepisania w przypadkach, w ustępach 7, 8 i 9 wskazanych, udać się winien urząd powiatowy z przedłożeniem aktów, drogą Rządu Krajowego do C. K. Ministerstwa Skarbu i oznaczyć temu gminę lub stronę, uprawnioną do odebrania kwot spólnych w tym celu, ażeby do rąk jéj za kwitem formalnym wypłata uiszczoną być mogła.

Baron **Bach** m. p. Baron **Bruck** m. p. Hrabia **Nádasdy** m. p.

151.

Cesarskie Rozporządzenie z dnia 12. Września 1858,

(Dziennik Praw Państwa, Część XXXIX, Nr. 151, wydana dnia 25. Września 1858),

obowiązujące we wszystkich Krajach koronnych, wyjąwszy Pogranicze Wojskowe,

mocą którego z powodu wchodzącéj w życie z dniem 1. Listopada 1858 r. austryjackiéj waluty krajowéj, ustanowione zostają w walucie austryjackiéj należytości depozytowe, wymierzone ustawą z dnia 26. Stycznia 1853 r.

Po wysłuchaniu Moich Ministrów i zasięgnieniu zdania Mojéj Rady Stanu, Rozporządzam pod względem opłaty należytości depozytowych, ustanowionych Patentem z dnia 26. Stycznia 1853 r. (Nr. 18. Dziennika Praw Państwa *), czynić się mającéj w walucie austryjackiéj krajowéj, co następuje:

§. 1.

Jeżeli należytość opłaconą być ma wedle wartości złożonego przedmiotu a oraz wedle ciągu zachowania, wartość, jeżeli takowa nie jest już w walucie austryjackiéj wyraźnie lub przez odniesienie do niéj podana, albo o ile bez tego nie służy za podstawę wartość kursowa, w walucie austryjackiéj wyrażona, obliczoną być winna przedewszystkiém na walutę krajową austryjacką.

Gdzie waluta nie jest wyrażoną, dorozumiewaną będzie w dokumentach Krajów tutejszych, po dniu 31. Października 1858 r. wystawionych, waluta austryjacka.

§. 2.

Należytość wedle wartości przymiotu, a oraz wedle ciągu zachowania, wynosi od każdego złotego wartości:

---

*) Dziennik Rządowy dla Kraju koronnego Galicyi i Lodomeryi, Rok 1853, Oddział pierwszy, Część VII, Nr. 19, Stronica 96.

a) von Gold und Pretiosen bei einer Verwahrungsdauer

bis 1 Jahr	½	Neukreuzer
über 1 „ bis 5 Jahre	1	„
„ 5 „ „ 10 „	1½	„
„ 10 „ „ 15 „	2	„
„ 15 „	3	„

Den Pupillen und Curanden wird jedoch die Gebühr nie über 2 Neukreuzer bemessen.

b) von Papieren, die einen Gegenstand des Umsatzes bilden, die Hälfte.

Bruchtheile, die einen halben ($^5/_{10}$) Neukreuzer überschreiten, sind als ein ganzer Neukreuzer, — Bruchtheile hingegen, die einen halben Neukreuzer nicht erreichen, jedoch einen Viertel Neukreuzer oder darüber ausmachen, sind als ein halber Neukreuzer zu behandeln, mindere Bruchtheile aber außer Beachtung zu lassen.

§. 3.

Die nur nach der Dauer der Verwahrung zu entrichtende Gebühr beträgt:

a) für Rechtsurkunden bei einer Verwahrungsdauer

bis 5 Jahre	30	Neukreuzer
über 5 „ bis 10 Jahre	60	„
„ 10 „ „ 15 „	90	„
„ 15 „	1 fl. 20	„

b) für alle anderen Schriften oder Urkunden, bei einer Verwahrungsdauer

bis 5 Jahre	12	Neukreuzer
über 5 „ bis 10 Jahre	24	„
„ 10 „ „ 15 „	36	„
„ 15 „	48	„

Für die Anwendung der mit Meinem Patente vom 26. Jänner 1853, §. 10 unter I in Absicht auf das Ausmaß der Verwahrungsgebühr von Rechtsurkunden festgesetzten Beschränkung, hat das durch Meine Verordnung vom 8. Juli 1858 (Nr. 102 des Reichs-Gesetz-Blattes *) geregelte Ausmaß der, durch die Gesetze vom 9. Februar und 2. August 1850 festgesetzten Gebühren zur Richtschnur zu dienen.

§. 4.

Die Bestimmungen dieser Verordnung finden auf alle Depositen, die nach dem 31. October 1858 aus der gerichtlichen Verwahrung ausgefolgt worden, Anwendung.

Verwahrungsgebühren, welche nicht bei der, vor dem 1. November 1858 stattgehabten Erfolglassung eingezahlt wurden, und erst nach dem 31. October 1858 gezahlt

*) Landes-Regierungs-Blatt für das Krakauer Verwaltungsgebiet, Jahrgang 1858, Erste Abtheilung, XXV. Stück, Nr. 102, Seite 327.

a) co się tyczy złota i kosztowności w razie ciągu zachowania

aż do 1 roku	½	nowego krajc.
nad 1 rok, aż do lat 5	1	nowy krajcar
nad lat 5 „ „ „ 10	1½	nowego krajc.
„ „ 10 „ „ „ 15	2	nowe krajcary
„ „ 15	3	„ „

Dla pupilów i kurandów atoli nigdy nie będzie należytość nad 2 krajcary wymierzona.

b) co się tyczy papiérów, będących przedmiotem obrotu,— połowę.

Ułamki, przenoszące pół ($^5/_{10}$) nowego krajcara, uważane być mają za cały nowy krajcar,— ułamki zaś, nie dochodzące pół nowego krajcara, atoli wynoszące ćwierć nowego krajcara lub wyżéj, uważane będą za pół nowego krajcara, mniejsze ułamki zaś zaniechane będą.

§. 3.

Należytość opłaconą być majaca, li tylko wedle ciągu zachowania, wynosi:

a) co się tyczy dokumentów prawnych, w razie ciągu onegoż

aż do lat 5	30	nowych krajc.
nad „ 5 aż do lat 10	60	„ „
„ „ 10 „ „ „ 15	90	„ „
„ „ 15 . . . . 1 ZłR.	20	„ „

b) co się tyczy innych pism lub dokumentów, w razie ciągu zachowania

aż do lat 5	12	nowych krajc.
nad „ 5 aż do lat 10	24	„ „
„ „ 10 „ „ „ 15	36	„ „
„ „ 15	48	„ „

Względem zastósowania ograniczenia, ustanowionego Moim Patentem z dnia 26. Stycznia 1853 r. §. 10 pod 1 co do wymiaru należytości zachowania dokumentów prawnych, służyć ma za prawidło wymiar należytości, ustanowionych w ustawach z dnia 9. Lutego i 2. Sierpnia 1850 r., uregulowany Mojém Rozporządzeniem z dnia 8. Lipca 1858 (Nr. 102 Dziennika Praw Państwa*).

§. 4.

Postanowienia niniejszego Rozporządzenia znajdują zastósowanie do wszystkich depozytów, wydanych po dniu 31. Października 1858 r. z sądowego zachowania.

Należytości zachowania, nie wpłacone przy wydaniu, nastąpioném przed dniem 1. Listopada 1858 r. lecz dopiéro po dniu 31. Października 1858 r., obliczone

*) Dziennik Rządu Krajowego dla Okręgu Administracyjnego Krakowskiego, Rok 1858, Oddział piérwszy Zeszyt XXV, Nr. 102, Strona 327.

werden, sind in dem bemessenen Betrage auf österreichische Währung umzurechnen, und in letzterer Währung zu entrichten.

Laxenburg den 12. September 1858.

Franz Joseph m. p

Graf **Buol-Schauenstein** m. p. Freiherr von **Bruck** m. p.

Auf Allerhöchste Anordnung:

Freiherr von **Ransonnet** m. p.

152.

Circular-Verordnung des Armee-Ober-Commando vom 14. September 1858,

(Reichs-Gesetz-Blatt, XXXIX. Stück, Nr. 152, ausgegeben am 25. September 1858),

über die Bestrafung der minderjährigen, ohne Zustimmung des gesetzlichen Vertreters freiwillig assentirten, oder imperativ betrüglich gestellten Soldaten, für die, während ihrer Militär-Dienstleistung, verübten Militär-Verbrechen und Vergehen.

Seine k. k. Apostolische Majestät haben mit der Allerhöchsten Entschließung vom 10. September 1858 anzuordnen geruht, daß von nun an das, dem gesetzlichen Vertreter eines, ohne seine Zustimmung freiwillig in den Militärstand eingetretenen Minderjährigen zustehende Reclamationsrecht, wenn letzterer wegen eines Militär-Verbrechens oder Vergehens in gerichtlicher Untersuchung sich befindet, erst nach vollzogener Strafe wirksam sein soll; und daß selbst auch die Entlassung eines vorschriftwidrig und ungiltig zum Militär imperativ Gestellten, im Falle er wegen eines Militär-Verbrechens oder Vergehens in Untersuchung gezogen wurde, dann nicht vor vollstreckter Strafe erfolgen darf, wenn die ungiltige Assentirung desselben durch sein eigenes sträfliches Verschulden erfolgt ist.

Erzherzog **Wilhelm** m. p.,
Feldmarschall-Lieutenant.

153.

Kaiserliches Patent vom 15. September 1858,

über die Aufhebung und Entschädigung der Zehentbezüge im Großfürstenthume Siebenbürgen.

Siehe Reichs-Gesetz-Blatt, XXXIX. Stück, Nr. 153, ausgegeben am 25. September 1858.

być winny w kwocie, wymierzonéj na walutę austryjacką, i opłacone w takowéj.

Laxenburg dnia 12. Września 1858 r.

Franciszek Józef m. p.

Hrabia **Buol-Schauenstein** m. p. Baron **Bruck** m. p.

Z Najwyższego Rozkazu:

Baron **Ransonnet** m. p.

152.

Okólnik Nadkomendy Wojskowéj z dnia 14. Września 1858,

(Dziennik Praw Państwa, Część XXXIX, Nr. 152, wydana dnia 25. Września 1858),

co do ukarania małoletnich, bez zezwolenia prawnego zastępcy asenterowanych ochotników, lub też podstępnie z obowiązku odstawionych żołnierzy, w razie popełnienia przez nich w czasie służby wojskowéj zbrodni lub wykroczeń wojskowych.

Najwyższém Postanowieniem z dnia 10. Września 1858 r. raczył Jego C. K. Apostolska Mość rozporządzić, iż odtąd prawo reklamacyi, przysłużające prawnemu zastępcy małoletniego, który bez zezwolenia jego do wojska dobrowolnie wstąpił, jeżeliby takowy z powodu zbrodni lub wykroczenia wojskowego znajdował się w inkwizycyi wojskowéj, dopiéro po odbytéj karze ważném być ma; tudzież, iż nawet oddalenie wbrew przepisom i nieważnie do wojska z obowiązku odstawionego, który dla zbrodni wojskowéj lub wykroczenia w inkwizycyi się znajduje wtedy przed odbytą karą nastąpić nie może, gdy nieważny asenterunek onegoż nastąpił z własnéj karygodnéj winy jego.

Arcyksiążę **Wilhelm** m. p.,
Feldmarszałek-Porucznik.

153.

Cesarski Patent z dnia 15. Września 1858,

o zniesieniu i wynagrodzeniu dziesięcin w Wielkiém Księstwie Siedmiogrodzkiém.

Obacz Dziennik Praw Państwa, Część XXXIX, Nr. 153, wydaną d. 25. Września 1858.

154.

Verordnung der Ministerien des Aeußern, des Innern, der Justiz und der Finanzen vom 22. September 1858,

wirksam für Ungarn, die serbische Wojwodschaft und das Temeser Banat, Siebenbürgen, Kroatien und Slawonien,

über die Vermögensfreizügigkeit und die Abnahme des Abfahrtsgeldes.

Siehe Reichs-Gesetz-Blatt, XXXIX. Stück, Nr. 154, ausgegeben am 25. September 1858.

155.

Verordnung der Ministerien der Justiz und der Finanzen vom 22. September 1858.

(Reichs-Gesetz-Blatt, XXXIX Stück, Nr. 155, ausgegeben am 25. September 1858),

wirksam für alle Kronländer, mit Ausnahme der Militärgränze,

wodurch bestimmt wird, welcher Behörde im Falle der, nach §. 83 der Civil-Jurisdictionsnorm vom 20. November 1852, Nr. 251 des Reichs-Gesetz-Blattes *), und der entsprechenden Paragraphen der übrigen Civil-Jurisdictionsnormen, eintretenden Genehmigung der Veräußerung unbeweglicher Sachen der Mündel und Pflegebefohlenen durch den Gerichtshof erster Instanz, die Anzeige des gebührenpflichtigen Actes, an die Steuerbehörde obliegt.

Zur Beseitigung entstandener Zweifel, ob in dem Falle der nach §. 83 der Civil-Jurisdictionsnorm vom 20. November 1852, Nr. 251 des Reichs-Gesetz-Blattes, und rücksichtlich nach §. 78 der Civil-Jurisdictionsnorm vom 20. November 1852, Nr. 259 des Reichs-Gesetz-Blattes **), §. 76 der Civil-Jurisdictionsnorm vom 20. November 1852, Nr. 261 des Reichs-Gesetz-Blattes ***), §. 81 der Civil-Jurisdictionsnorm vom 16. Februar 1853, Nr. 30 des Reichs-Gesetz-Blattes und §. 77 der Civil-Jurisdictionsnorm vom 3. Juli 1853, Nr. 129 des Reichs-Gesetz-Blattes, eintretenden Genehmigung der Veräußerung unbeweglicher Sachen der Mündel und Pflegebefohlenen durch den Gerichtshof erster Instanz die nach §. 44 des Gebührengesetzes vom 9. Februar und 2. August 1850 vorgeschriebene Anzeige von dem gebührenpflichtigen Acte an die Steuerbehörde diesem Gerichtshofe, oder aber dem Bezirksgerichte (Bezirksamte, Stuhlrichteramte oder der Prätur) obliege, welches diesen Act als Vormundschafts- oder Curatelsbehörde dem Gerichtshofe erster Instanz zur Genehmigung einsendete und an

*) Allgemeines Landes-Gesetz- und Regierungsblatt für das Kronland Galizien und Lodomerien, Jahrgang 1852, XLV. Stück, Nr. 331, Seite 771.

**) Die Einführung dieser Civil-Jurisdictionsnormen gilt für das lombardisch-venetianische Kronland.

***) Die Einführung gilt nur für Dalmatien.

154.

Rozporządzenie Ministerstw Spraw Zewnętrznych, Wewnętrznych, Sprawiedliwości i Skarbu z dnia 22. Września 1858,

obowiązujące we Węgrzech, Województwie Serbskiém i Banacie Temeskim, Siedmiogrodzie, Kroacyi i Sławonii,

o wolném wywożeniu majątku i odbiéraniu opłaty dotyczącéj.

Obacz Dziennik Praw Państwa, Część XXXIX, N. 154, wydaną d. 25. Września 1858.

155.

Rozporządzenie Ministerstw Sprawiedliwości i Skarbu z dnia 22. Września 1858,

(Dziennik Praw Państwa, Część XXXIX, Nr. 155, wydana dnia 25. Września 1858),

obowiązujące we wszystkich Krajach koronnych, wyjąwszy Pogranicze Wojskowe,

którém ustanowioném zostaje, która władza doniesienia czynić ma władzy poborowéj o akcie podlegającym należytości w przypadku zezwolenia sprzedaży nieruchomości pupilów i opiece poruczonych ze strony trybunału piérwszéj instancyi zachodzącego wedle §. 83 cywilnéj normy jurysdykcyjnéj z dnia 20. Listopada 1852 r. Nr. 251 Dziennika Praw Państwa*), jako téż odpowiednich paragrafów innych norm jurysdykcyjnych cywilnych.

Dla uchylenia zaszłych wątpliwości co do kwestyi, czy w przypadku zezwolenia sprzedaży nieruchomości pupilów i opiece poruczonych ze strony trybunału piérwszéj instancyi, mającego miejsce wedle §. 83 cywilnéj normy jurysdykcyjnéj z dnia 20. Listopada 1852 r., Nr. 251 Dziennika Praw Państwa, a względnie wedle §. 78 cywilnéj normy jurysdykcyjnéj z dnia 20. Listopada 1852 r., Nr. 259 Dziennika Praw Państwa**), §. 76 cywilnéj normy jurysdykcyjnéj z dnia 20. Listopada 1852 r., Nr. 261 Dziennika Praw Państwa***), §. 81 cywilnéj normy jurysdykcyjnéj z dnia 16. Lutego 1853 r., Nr. 30 Dziennika Praw Państwa i §. 77 cywilnéj normy jurysdykcyjnéj z dnia 3. Lipca 1853 r., Nr. 129 Dziennika Praw Państwa, przepisane §. 44 ustawy o należytościach z dnia 9. Lutego tudzież 2. Sierpnia 1850 r. doniesienie władzy poborowéj o akcie, należytości ulegającym, obowiązkiem jest tegoż trybunału, lub téż sądu powiatowego (urzędu powiatowego, urzędu stolicowo-sędziowskiego lub pretury), który akt rzeczony ja-

---

*) Powszechny Dziennik Praw Krajowych i Rządowych dla Kraju koronnego Galicyi i Lodomeryi, Rok 1852, Część XLV, Nr. 331, Strona 771.

**) Zaprowadzenie tych norm jurysdykcyjnych służy tylko dla Kraju Lombardzko-Weneckiego.

***) Zaprowadzenie to służy dla Kraju Dalmacyi.

welches sohin der Gerichtshof denselben wieder zurückzuleiten hat— findet das Justizministerium im Einverständnisse mit dem Finanzministerium zu verordnen, daß in diesem Falle die Anzeige des gebührenpflichtigen Actes an die Steuerbehörde von dem Bezirksgerichte (Bezirksamte, Stuhlrichteramte, Prätur) und zwar innerhalb acht Tagen nach von Seite des Gerichtshofes erster Instanz bekannt gegebener Ratification dieses Geschäftes zu erstatten ist.

Freiherr von **Bruck** m. p. Graf **Nádasdy** m. p.

ko władza opiekuńcza lub kuratelna przesłał trybunałowi piérwszéj instancyi do zezwolenia, a do którego trybunał znowu go nazad odesłać ma,— rozporządza Ministeryjum Sprawiedliwości w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu, iż w takowym przypadku doniesienie władzy poborowéj o akcie, należytości ulegającym, czynić ma sąd powiatowy (urząd powiatowy, urząd stolicowo-sędziowski, pretura), a to w przeciągu dni ośmiu po ratyfikacyi interesu tego, obwieszczonéj ze strony trybunału piérwszéj instancyi.

Baron **Bruck** m. p. Hrabia **Nádasdy** m. p.